

AURELIAN ZISU

CERBER HĂITUIT

2017

CUPRINS

Cerber hăituit	5
Baladă	11
Noapte	13
Semn de ploaie	15
Răsuflarea	16
Lin	19
Ren	20
Borges și Demi Moore	21
Chin	23
Baladă	24
Anna Karenina și Béranger	26
Veneai pe cântec	27
Moartea drumului	28
Și fără tine	31
Februarie	32

Colindă	33
Un zeu mușcă din măr	35
Satul cu păr de țigancă și moarte	36
Infernul tău de rodii naște monștri	39
Femeie, ia te uită, ies din molii	40
L-am întrebat pe Dumnezeu dacă pot	41
Iago	42
Azi-noapte mi s-a înmuiat piciorul în Dunăre	43
Exil	45
N-am vrut niciodată să uit	47
Ochi	48
Mara și Hubăr	49
Joc	51
Îngerul meu de cristal	53
Andrei	54
Îngeri și orbi	55
Istorie	57
Semințele	59
Un vis cu Mona Lisa	60
Rugă	65
Peste oglinzi	67

Nici tu.....	69
Azil.....	70
Nela lu' Jan.....	71
Când păsările brumei.....	73
Avort.....	74
Voma tăcerii	75
Cortul.....	77
Exod.....	79
Fire de plumb	80
Vers către Ana	81
Antoine	83
Acoperirea	84
Avatarurile prostiei	87
Masca de sare	91
Anatole și Thaïs	93
Țipăt	95
Cerul	97
Prin părul tău	99
La stânga	100
Cântare	101
Eu unde mor?	103

Ioana.....	105
Aburit.....	109
Urzicile firii.....	111
Despre el.....	113
Ore de școală.....	115
Cântare	117
Un orb la Barabas.....	119
Rost.....	120
Lupul	125
Blestem.....	127
Sisif	129

Cerber hăituit

Zgârcită osie și strâmb
Cum dintre raiuri nu s-ar bea
Stă cocoțat pe-un soi de tâmp
Ciolan de pasăre, sadea,
Cerber
„Mi-e foame, lună” –
Zice el – și cu suspin
Își mâna capetele-n cer,
Când dinspre Iad se lasă lin
O coadă rece și de fier.

Huiduie adânc tăcerea
Lumile din haos, moartea
Își îndeasă-n sac averea
Bănuitură de adaos
La noian c-un vultur șchiop
Dumnezeu s-a tras miop
Într-o țeapă aurie
„Fie-i tragerea ușoară!” –
Plânse Dracul – „iară mie
Moartea să-mi zidească-ndată
Baba mea de călărie.”
Și-o porni către Infern
Tare-n țeastă și la stern.

Între lumile de-acolo
Punctul nu mai pare semn.

Nu sunt drumuri, numai flăcări
De osânză se izbesc
Până când se sparg în ele
Dracul strigă: „Bot câinesc,
Vino de-mi descuie poarta!”
Apa Styxului, ca roata
Îi plesnea într-o ureche.
„Câine-al meu, fără pereche,
Vâră-mi între gene coada!”

Zările se sparg, țărâna
Sferelor împute runa.

Moartea,
Cu un strai de primăvară
Bate-un înger să nu-i iasă
Vorbele pe nas din casă
Și prin Styx, în cârduri, sfoară

Respect
împotriva
discriminației

Se zvonea că-nțâia oară
 Remușcat și acătării
 Sta Cerber, dar n-avea mării
 Să-i mai spună vreun sărut
 Nici de boală, nici urât.

Dar prin Styx, în cârduri, roată
 Ori în formă de colac
 Șapte draci își azvârliră
 Cozile făcute arc

Dumnezeu, pe-o țeapă sură,
 Le cuvântă cu arsură:
 „Bă, voi dați un șfanț pe mine?”
 „Ba, că n'avem.”
 „Dar pe cine
 Îmi găsiți cu gologani?”
 „Pe Cerber. El are bani.”

Dintr-o dată

Stelele se trag deoparte.

„Facem un canal în cer!” –

Zise Dracul pe-apucate.

„Facem, Doamne!” Și Cerber

Luându-și labele în spate

Coborî pe nori stingher.

Timp în care niște coarne,

Cozi și unghii, vârcolaci,

Niște degete, lucarne,

Buze de muieri, copaci,

Boabe de porumb, câlțoase,

Plumb, argint, păpușă, oase

Înotau prin ape, sus,

Huiduindu-l pe Iisus.

Reprezentanță literară

Doar pe funii de păr gri,
Coborând încet, hingher,
Cade pe pământ Cerber
Înghițind un colibri.